

מסורת הש"ס

מקדו על כסף חצרו. ללא מטלטלי מקדו
 שומטת מפסח זה וס
 ואע"פ שאלאכמו להימר לא שרי ליה
 דחיקי וינהו אלא קודם המרת
 פורתא שהיטנה מעכבת בלא
 קנים מילי שבת לשבת והחשבה שבת
 ויטעשי"ש פ"ד ד"ה. מנה
 על כסף חצירו: שאינה מעורבת.
 במים פתוחים לה ולא עירבו

הגהות הב"ח

(ח) גמ' התם היינו טעמא
כיון דנשכח: (צ) רש"י ד"ה
ומשני התם היינו טעמא:

גליון הש"ס

גמ' ומי גורדין והתנן
משילין. ע"ל דף כג ע"ב
תוספות ד"ה גזירה:

רבינו חננאל

נִצְרֹךְ וּמִחֵי שֶׁנָּה נִצְרֹךְ חֹמֶר דְּבַר כִּי
לְצֹרֵךְ דִּשְׁרִי תַנָּה קִמְלָה הֵייוֹ דְּבַר
שֶׁמֶלְאֲכֹתוֹ לְהִיתֵר וּמִטְטֵלְנוּ לְצֹרֵךְ גּוֹפוֹ:
שֶׁלֹּא לְצֹרֵךְ דְּבַר שֶׁמֶלְאֲכֹתוֹ לְהִיתֵר
וּמִטְטֵלְנוּ שֶׁלֹּא לְצֹרֵךְ גּוֹפוֹ אֲבָל צִרְךְ
לִמְקוֹמוֹ: וְדִבֵּר שֶׁמֶלְאֲכֹתוֹ לְאִסּוּר
לְצֹרֵךְ גּוֹפוֹ. הוּא דְּאִישְׁתַּרְדֵּי אִם צִרְךְ
לִי מֵמֵלֶכֶת הִיתֵר אֲבָל שֶׁלֹּא לְצֹרֵךְ
גּוֹפוֹ וְשֶׁ"ג דְּרִירְךְ לִמְקוֹמוֹ לֹא. וְכִרְבָּה
לְטַעֲמֵיהּ דְּלֹמֶר לְעִיל (דף קכד:) גְּבִי
קוֹרֵסֵנ שֶׁל פְּסִיִּים נִמֵּי מוֹתֵר לְצֹרֵךְ
גּוֹפוֹ: אִ"ל דְּבַר כִּי אֵלֶּא אִשְׁמֵר
וְלִרְבָּה דְּמוֹצֵי אֲלִיבָה דְּרִבִּי נַחֲמִיָּה
לְלִצְרוֹךְ גּוֹפוֹ וְלְצֹרֵךְ מְקוֹמוֹ מוֹתֵר ע"כ
הֵאֵל לְצֹרֵךְ גּוֹפוֹ כְּגוֹן זוֹה הַתַּשְׁמִישׁ
מִיּוּחַד לוֹ דִּמְעֵלָה לְקַמֵּן בְּפִרְקָה חֲצִית
(דף קטו.) רִבִּי נַחֲמִיָּה אָמַר אֲפִילוּ
תַּרְוֹד וְאֲפִילוּ טְלִית אֵין מִיטְלִין אֵלֶּא
לְצֹרֵךְ שִׁתְּשִׁין וְצוֹרֵךְ מְקוֹמוֹ נִמֵּי לִרְבָּה
לְצוֹרֵךְ גּוֹפוֹ וְשִׁתְּשִׁין דְּמִי וְלִרְבָּה צוֹרֵךְ
גּוֹפוֹ הוּא דִּשְׁרִי רִבִּי נַחֲמִיָּה וְדוֹקָא
לְתַשְׁמִישׁ הַמִּיּוּחַד לוֹ וְצִין לִרְבָּה אֲבָן
לִרְבָּה דוֹקָא דְּבַר שֶׁמֶלְאֲכֹתוֹ לְהִיתֵר
אֲבָל דְּבַר שֶׁמֶלְאֲכֹתוֹ לְאִסּוּר אֲפִילוּ
לְצֹרֵךְ גּוֹפוֹ לֹא שְׂרִי רִבִּי נַחֲמִיָּה דִּהֵאֵל
צוֹרֵךְ גּוֹפוֹ לֹא שִׁתְּשִׁין הַמִּיּוּחַד לוֹ הוּא
דִּהֵא מִיּוּחַד לְמֵלְאֲכֹתוֹ דְּאִסּוּר: לִרְבָּה
אֲלִיבָה דְּרִבִּי נַחֲמִיָּה. אֲמַרְרֵי: דְּבַר
שֶׁמֶלְאֲכֹתוֹ לְהִיתֵר לְצֹרֵךְ מְקוֹמוֹ לֹא:
הֵי קַעְרוֹ. לֵאמֹר אֲרִילָה הֵיכִי מִטְטֵלְנָה
לְהוֹ לְסַלְקֵן מִלְּפָנֵינוּ: וְאִם לֹא אֵין
מִטְטֵלְנָה אֲתוּמָה. בְּשִׁלְמָה לִרְבָּה כְּגוֹן
דְּאֵין צִרְךְ לְגוֹפֵה (אֵלֶּא לִמְקוֹמָה) אֵלֶּא
לְדִידֵךְ תַּחֲמֵי: וְכֵן בְּדִלָה. אֲזִיקוּמֵנָה
בְּמַסַּכַּת בִּצְיָהֵי: וְכֵן הִדְלַת אֵין סוֹמְכִין
בְּצַעֲמָה. וְצִי"ט קִיָּיִם: וְהֵא כַּקְסָה
צִי"ט מֵמֵלְאֲכֹתוֹ לְהִיתֵר הִיא. דְּלֵהֲקַסָּה
חֲזִי וְקִיָּימָה אֲקַסֵּר לְטַטְלֵנָה לְצֹרֵךְ

(א) דברי רבינו כמות שהם אין להם הצננה ונראה ד"ל"א אכל רבה אמר דלאחר התרת כלים וכו'.

כל הכלים פרק שבעה עשר שבת קכד.

ה'תשס"ח: גלוסטרס דעקן רבי יהושע אומר גר שיש בראשו גלוסטרס. שראשה עב וראוי לדין בו שום
ס' בחצרו. ואע"ג דהייך לגופו לפלוגתו בחצרו ולנועלה בו שמונת ע"י גרידה אבל טלטול גמור
 דרך גופו: **מזוכה הא דאמרן.** לעיל [קכג:] א"ע"י דשנייה רבא לעיל מחמה ללז ואב"י שנייה לזכור מקומו
 ס' נשנו: **קנים טעמא מאי.** מסדרין אותם במערכה: **משום איפשושי.** ללא סמיכין אינא ומשום

ה'ר"א. ה'היא דל'ין ב'ין^א אע"ג^ב דכפ"ק דמגילה (דף ו') דייקין בעלה הא לענין מכשירי אוכל נפש זה וזה שוין וקאמר מתני' דלא כרבי יהודה^ג ור"א קצירא ליה כר"י ועדיפא ממדריי יהודה דלמחר ב'רש תולין (לקמן דף קנ"ו): איכא למימר דההוא מתנא סבר לה כוותיה בחדא דברויין י"ט אטו שבת ופליג עליה במכשירין ועוד י"ט לומר דל'ין ב'ין דכ"ק דמגילה ממירי במילי דאורייתא ואין ב'ין דהכא היינו דמתן במשילין (בבא ד' א':) דמירי במילי דשבות ואינו מענין אחד מדע דהכי פריך עלה ב' משילין דפרין הכא בשמעתא ולא פריך ב' דמגילה וזהו דליק ההא לא לענין מכשירין ולא שוין לא דליה כפרה משילין:

מוסף רש"י

אין סומכין את הקדקדק
בבשעת. קסבר לא נמי
עניס אלמל להקדק לפני
מוקדן קן אלל על פירות
משרדו (ד"ר). משלדו פירות
דרך אורבה. וי שם לו
מקו ושערינ שמואל על
גנו להשיעם ואלל גמשים
משמשחין ואלו, חמיו לו
לגרום ולהשקד דרך אורבה
שגנו וין וסילן לאלן
מחללי טורחא מיהא, דוקא
לחורב לא לזרוב מנהגה
לגמס איה טתקתא מיה
אלל חולן גנון גל שמוק
מחללי וחולן כחולא דזכר
להגבייר על החולן והשליט
אלל מועדן (ד"ר). איה
בין ד"ר'ם לשבח. לשיט
מחללי נחמלתי חייס' מיה
שמוס שגבא, אלל גענין
שענין י' איהבא ע'ם
נמלתי ונכרת ח' אלל גללא
גירלד (מחללי ח'). אורח
ואת ויב שפולר דרור.
שמוס, ואלל מיהס חורס.
לגמשים ביהס איהל. שיער
ד"ר. ודבער ד"ר'ם (ד"ר).
שחור. מוחללי ח' עלילה
שח' חורב שג' גנון שמוס
(ד"ר). דאשכר הירעמה.
אלל מוחללי מיהלס דלמלל
שמוס מטיק, דרורא חורס
היראשן שחללח חורס חורס
ושכר י' חורס (ד"ר). איה
דחלל חורב אלל דאשכר
הירעמה. דחלל ויעין שח' אלל
אלל ואלל ויעין שח' אלל אלל,
ותחללן ויעין שח' אלל (ח').

מוסף תוספות

א. י"ט לשבת, כר'
אליעזר. מוס' הר"ש.
ב. דר' אליעזר גופיה לית
ליה ההיא משנה. מוס'
הר"ש. ג. דר' יהודה שרי
אפי' מכשירי אוכל נפש
דיו"ט היכא דאי [א]פשר
לעשותן מעיו"ט. מוס'
הר"ש. ד. בההיא דאותו
ואת בנו. מוס' הר"ש.

מה: ומשני ההם ^(א) **טעמא** כיון **דנשצת**. אסור דהא נשצת מלאתה לאיסור היא ביום טוב **פירות דרך ארוכה ביום טוב**. בהדיא תנן אבל לא נשצת. פירות השטוחים על הגג לייבשן ורחה ארוכה הגג דלא טריחא מילתא דטופלין מאלוין. אלתא דלא גזריין. ופרישין ומי לא גזריין והתנן אין טריחא ביו"ט משום איבוד ממון רבי יהושע היא שהמיר להעלות בהמה בהערמה מן הדור: **והא ערמה**. דמיחוי כמאן דעבד ללורך יו"ט אבל גבי משילין דליכא הערמה לדמויי להמירא לא:

צ' לציור מקומו, שלא לציור אפילו מחמה לצל, דבר שבמלאתו לאיסור לציור גופו ולצורן מקומו אין מחמה לצל לא. וזאת ר' נחמיה ויב' אבי (לרבה) (לרבה) לידן דאברהם דבר שבמלאתו לאיסור אפילו לציור מקומו מטלטל, וזרי מרובה שניה מטלטל אלא לציור גופה וסוקסין בשצורן לטלטלה, להסירה מן החמה של תיכנע ולהניחה בצל. וכן שרי השמועה כלה פשוטה היא. והלכתא סובא דשמועה כולה.